

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/487/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812211638
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3812211638.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovovej v právnej veci navrhovateľa S. X., K. A. E., P.O.G. XXX, V. Y., Y., G. I. F., zapísaná The V., zastúpeného Mgr. M. proti odporkyni Z. G., bytom E., A. XX/XX, resp. X. XXXX/XC, t.č. P. republika, V. nad X., V. XXX, zastúpenej JUDr. M. U., advokátom, so sídlom X., J. H. X/A, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne L., zastúpeného JUDr. M. o zaplatenie 1.946,44 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 27. januára 2014, č.k. 15C/21/2013-149, takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je **p o v i n ý** zaplatiť odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 89,37 eur, k rukám advokáta JUDr. M. U., do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal proti odporkyni zaplatenia sumy 1.946,44 eur s príslušenstvom. Navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania, a to trovy právneho zastúpenia 618,81 eur, k rukám JUDr. M. U., advokáta, so sídlom X., J. H. X/A, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že dňa 17.09.2004 bola uzavretá medzi N. sporiteľňou, a.s., G. a odporkyňou zmluva o vydaní a používaní bankovej platobnej karty, v ktorej boli bližšie upravené podmienky používania platobnej karty. Limit platobnej karty bol dojednaný v sume 20.000,- Sk. Predmetná platobná karta bola vydaná k č. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX. Dňa 24.09.2004 potvrdila odporkyňa prevzatie platobnej karty s platnosťou do 30.09.2007 spolu s PIN číslom. Dňa 17.09.2004 bol uzavretý medzi N. sporiteľňou, a.s., G. a odporkyňou dodatok č. 1 k zmluve o vydaní a používaní bankovej platobnej karty, v zmysle ktorého bola dojednaná výška kartového rámca 20.000,- Sk, úroková sadzba premenlivá, 17,50 % p.a., splatnosť úrokov k 31.10.2004 od 01.11.2004 mesačne, konečná splatnosť kartového rámca 16.09.2005. Odporkyňa potvrdila, že uzavrela so N. sporiteľňou predmetnú zmluvu a prostredníctvom karty uskutočňovala výbery. Úver následne prestala splácať, posledný výber mohla uskutočniť v roku 2006. Vzniesla námietku premlčania spôsobom ako jej právna zástupkyňa. Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci považoval súd návrh navrhovateľa s prihliadnutím na vznesenú námietku premlčania za nedôvodný, a preto ho v celosti zamietol. Je nesporné, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou bola uzavretá zmluva o úvere, pretože na základe požiadania odporkyni jej veriteľ N. sporiteľňa, a.s., G. poskytla peňažné prostriedky na kartovom účte, ktoré čerpala prostredníctvom platobnej karty s názvom N. nákup karta. Kartový rámec predstavoval sumu 20.000,- Sk a išlo o maximálnu výšku peňažných prostriedkov poskytnutých bankou odporkyni, do výšky ktorej bola oprávnená vykonávať operácie prostredníctvom platobnej karty. Na daný vzťah nedopadá právna úprava zákona č.

258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, pretože zákon v zmysle § 1 ods. 3 sa na daný typ zmluvy nevzťahoval. Svojou povahou mohlo ísť o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. ustanovení Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzavretia zmluvy. V konaní nebolo sporné, že odporkyňa na základe poskytnutého úverového rámca prostredníctvom platobnej karty čerpala peňažné prostriedky formou výberu kartou, pričom za obdobie od vzniku zmluvy 17.09.2004 čerpala priebežne finančné prostriedky a v súlade s čl. V bod 1 Dodatku č. 1 k zmluve sa doba trvania zmluvy predlžovala vždy o dobu jedného roka, čo vyplýva i z prehľadu transakcií na účte. Z prehľadu transakcií na úverovom účte vyplýva, že posledný výber kartou, ktorý odporkyňa uskutočnila, bol dňa 17.08.2006 a túto skutočnosť nespochybnil ani navrhovateľ. Z uvedeného vyplýva, že splatnosť vyčerpaných úverových prostriedkov bola odporkyňa ako dlžník povinná splácať uvedeným spôsobom, vždy k 15. dňu príslušného kalendárneho mesiaca. Pokiaľ teda po opakovaných predĺženiach zmluvy a opakovaného poskytovania kartového rámca odporkyňa čerpala kartový rámec naposledy výberom 17.08.2006, bola povinná takto vyčerpané prostriedky následne splácať vždy k 15. dňu v mesiaci až do zaplatenia. Odporkyňa tieto platby však neposkytovala, čo vyplýva i z prehľadu transakcií na úverovom účte a i jej vyjadrenia. Navrhovateľovi, resp. jeho právnenému predchodcovi preto začala objektívne plynúť premlčacia doba najmenej od mesiaca nasledujúceho po poslednom čerpaní, teda v mesiaci september 2006. S prihliadnutím na to, že ide o spotrebiteľskú zmluvu a premlčanie je potrebné posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, uplynula trojročná premlčacia doba podľa § 101 Občianskeho zákonníka v roku 2009. Odporkyňa a vedľajší účastník účinne vzniesli námietku premlčania, keďže návrh bol podaný až 03.07.2012, preto súd návrh zamietol. Pre úplnosť súd uviedol, že žalovaný nárok je premlčaný i v prípade posudzovania premlčacej doby štvorročnej podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Na plynutie premlčacej doby nemohlo mať vplyv účtovanie operácií ako prolongácia účtu, pretože i prípadné následné trvanie účtu, resp. predlžovanie kartového rámca nemalo vplyv na plynutie omeškania odporkyne so splácaním vyčerpaného kartového rámca. Z uvedených dôvodov súd návrh zamietol ako nedôvodný. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. V konaní bola úspešná odporkyňa a vedľajší účastník na strane odporkyne. Navrhovateľ je preto povinný nahradiť odporkyne a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania, ktoré mu vznikli trovami právneho zastúpenia tým istým právnym zástupcom JUDr. M. U.. Ide o trovy právneho zastúpenia z hodnoty sporu 1.946,40 eur, kde hodnota jedného úkonu v zmysle § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. predstavuje odmenu 81,33 eur, pričom ide o úkony - prevzatie a príprava zastúpenia vedľajším účastníkom 81,33 eur + 1 x režijný paušál 7,63 eur, podanie písomného vyjadrenia - odporu z 03.12.2012 v sume 81,33 eur a režijný paušál 7,63 eur, vyjadrenie z 27.08.2013 v zmysle § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky v znení od 01.07.2013 vo výške 50 %, t. j. 40,67 eur, režijný paušál 7,81 eur. Ďalej patrí právnenému zástupcovi odporkyne odmena za úkon prevzatie a príprava zastúpenia odporkyne, vrátane prvej porady v sume 81,33 eur, režijný paušál 8,04 eur. Následne vznikli trovy substitútu JUDr. X., pričom súd vyčísluje trovy ako celok v prospech zástupcu pre celé konanie JUDr. U.. Ide teda ďalej o odmenu za účasť na pojednávaní dňa 27.01.2014 v sume 81,33 Eur, režijný paušál 8,04 eur, spolu 89,37 eur, DPH 17,87 eur, spolu 107,24 eur. Právnenému zástupcovi patrí ďalej náhrada cestovného za cestu na pojednávanie na Okresný súd K. - X. a späť, spolu 240 km, základná náhrada za 1 km 0,183 eur, spotreba na 100 km 6,5 l, cena za liter PHM 1,40 eur, spolu náhrada cestovného 65,70 eur. Ďalej patrí právnenému zástupcovi v zmysle § 17 vyhlášky náhrada za stratu času za účasť na pojednávaní 10 polhodín á 13,01 eur, spolu 130,10 eur. Spolu trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 618,81 eur.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie pôvodný navrhovateľ U. U. SK, s.r.o., navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a jeho návrhu v celom rozsahu vyhovieť. Namietal, že prvostupňový súd dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d) O.s.p.) a súd prvého stupňa vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.). Nestotožnil sa s právnym posúdením veci o určení plynutia začiatku premlčacej lehoty a posúdenia účelnosti vznesenej námietky premlčania a aplikáciou ustanovení Občianskeho zákonníka a nie Obchodného zákonníka na daný právny vzťah. Uviedol, že medzi zmluvnými stranami bola jednoznačne dohodnutá prolongácia trvania zmluvy a doby splatnosti, a to vždy o jeden rok. Táto skutočnosť je zrejmá aj z výpisu z úverového účtu, kde sa prolongácia každý rok objavuje (napríklad 31.12.2007, 31.12.2008, 31.12.2009). Uviedol, že jeho právny predchodca zrušil účet až ku dňu 21.10.2010, kedy mu pohľadávku odpredal. Z uvedeného dôvodu nemohlo dôjsť podľa jeho názoru k premlčaniu uvedenej pohľadávky pred termínom 21.10.2014 a nárok uplatnený žalobou dňa 31.07.2013 teda nie je ani čiastočne premlčaný. Uviedol, že navrhovateľ, resp. jeho právny predchodca N., a.s. ako podnikateľ v oblasti, ktorá je prísne regulovaná podnikaním (bankovníctvom)

je povinný riadiť sa kogentnými ustanoveniami právnych predpisov, od ktorých sa zmluvné strany ani dohodou nemôžu odchýliť. Skutočnosť, že záväzok banky, na základe ktorého sa zaväzuje poskytnúť dlžníkovi finančné prostriedky s tým, že dlžník sa poskytnuté finančné prostriedky zaväzuje vrátiť a zaplatiť úrok, je vždy potrebné posudzovať podľa ustanovení § 497 a nasl. Obchodného zákonníka v spojení s § 261 ods. 3 písm. d) ako tzv. absolútny obchod bez ohľadu na povahu účastníkov. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Obo/56/2007, sp. zn. 5Obo/12/2010, sp. zn. 1Cdo/120/2010, ako aj na rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky, sp. zn. II. ÚS 3711/11. Vytýkal súdu prvého stupňa, že sa s uvedenou konštantnou judikatúrou nezaoberal, pričom z týchto rozhodnutí je zrejmé, že napriek prijatej právnej úprave ochrany spotrebiteľa na úrovni Európskej únie súdy vyšších inštancií posudzujú konštantne úverový vzťah podľa právnej úpravy obsiahnutej v Obchodnom zákonníku, a to aj v otázke premlčania. Vzhľadom na to, že Obchodný zákonník obsahuje komplexnú právnu úpravu premlčania, mal za to, že otázka premlčania sa má v tomto prípade posudzovať výhradne podľa relevantných ustanovení Obchodného zákonníka a nie je preto možné akékoľvek ustanovenia v úprave premlčania vytrhávať z kontextu a aplikovať na ne ustanovenia iného právneho predpisu, a to zrejme iba ad hoc v prospech spotrebiteľa. Domnieva sa, že ustanovenia Občianskeho zákonníka, upravujúce inštitút premlčania, nie sú ustanoveniami smerujúcimi k ochrane spotrebiteľa, a to tak z hľadiska ich prijatia, ako aj z hľadiska ich obsahu ako celku. Ochrana spotrebiteľa je v právnom poriadku dostatočne zaistená ustanoveniami o spotrebiteľských zmluvách, v adhézných zmluvách, výlučnou občiansko-právnou zodpovednosťou. Považoval za nepatričné podraďovať dĺžku premlčacej doby v Občianskom zákonníku pod ochranu spotrebiteľa. Takýmto prístupom by získaval spotrebiteľ viac práv, než mu patrí podľa vyvážených európskych štandardov. Ďalej namietal priznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Poukázal na to, že vedľajší účastník nie je oprávnený podať odpor proti platobnému rozkazu a až do podania odporu odporcom nie je účastníkom konania. Z týchto dôvodov súd prvého stupňa nesprávne postupoval, keď vedľajšiemu účastníkovi priznal odmenu za úkon právnej služby - podanie odporu zo dňa 03.12.2012. Nesúhlasil ani s priznaním odmeny za prevzatie a prípravu zastúpenia vedľajším účastníkom a prevzatie a príprava zastúpenia odporcu, keď advokát odporcu a vedľajšieho účastníka si dvakrát účtoval identický úkon a prvostupňový súd mu ho priznal.

Odporkyňa a vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhli napadnúť rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Poukázali na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I. ÚS 402/2013 zo dňa 19.06.2013, ktorým bolo vyslovené, že aplikácia Občianskeho zákonníka na spotrebiteľský úverový vzťah je ústavne konformná a nie je spôsobilá spochybniť ústavnú udržateľnosť daného záveru. V predmetnej veci si navrhovateľ uplatňoval voči odporkyňi pohľadávku na základe prvotného právneho titulu, ktorým je zmluva o spotrebiteľskom úvere. Bez ohľadu na to, či dodávateľ uzatváral zmluvu podľa ustanovení Obchodného zákonníka, považoval predmetnú zmluvu jednoznačne za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle článku 2 Smernice Rady 93/13/EHS, § 23a zákona č. 634/1992 Zb., resp. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Spotrebiteľské právo bolo etablované do právneho poriadku Slovenskej republiky v rámci procesu transpozície právnych aktov Európskych spoločenstiev a Európskej únie. V súkromno-právnej rovine sú ustanovenia spotrebiteľských zmlúv uvedené v Občianskom zákonníku, ako aj v ostatných spotrebiteľských normách, vo vzťahu ku všetkým ostatným súkromno-právnym predpisom Slovenského právneho poriadku, ustanoveniami špeciálnymi a v prevažnej miere kogentnými, čo je daný tým, že konkrétne implementujú záväzné európske spotrebiteľské predpisy priamo v našom právnom poriadku. Teória absolútneho obchodu pri posudzovaní úverových vzťahov tak musí ustúpiť špeciálnej záväznej spotrebiteľskej právnej úprave, ktorá má svoj základ v Smernici Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorej výklad vo svojich rozhodnutiach prináša a upresňuje Európsky súdny dvor. Dňom 01.05.2004, t. j. dňom vstupu Slovenskej republiky do Európskej únie, sa stali na území Slovenskej republiky záväznými právne akty Európskej únie, vrátane aj Smernice Rady 93/13/EHS. Použitie Obchodného zákonníka ako podpornej právnej úpravy pri spotrebiteľských vzťahoch je jednoznačne pre spotrebiteľa znevýhodňujúce a naopak, dodávateľ sa dostáva ešte do výhodnejšieho postavenia. Mali za to, že predmetný záväzok, o ktorý navrhovateľ opiera svoju pohľadávku v predmetnej veci, zjavne spĺňa kritériá spotrebiteľskej zmluvy, a preto je nutné ho posudzovať podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka. Plynutie času je objektívna skutočnosť, a nakoľko je nárok navrhovateľa v celom rozsahu premlčaný, bol namieste aj návrh po aplikácii relevantného právneho kódexu (Občianskeho zákonníka) v celom rozsahu zamietnuť. Prvostupňový súd zaujal správne stanovisko aj ohľadom priznania odmeny právnej služby za úkon „prevzatie a príprava zastúpenia“ osobitne za zastupovanie vedľajšieho účastníka a odporkyne.

Prezatie a príprava zastúpenia žalovaného spotrebiteľa si vyžaduje osobitnú prípravu žalovaného spotrebiteľa najmä na vytýčené pojednávanie vo veci a oboznámenie odporcu so skutkovým a právnym stavom. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania vo výške 89,37 eur.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 12.01.2016, č.k. 4Co/487/2014-197 pripustil zmenu účastníkov na strane navrhovateľa tak, že do konania namiesto navrhovateľa U. U. SK, s.r.o., so sídlom G., S. J. XX, F. XX XXX XXX vstúpila spoločnosť S. X., K. A. E., P.O. G. XXX, V. Y., Y., G. I. F., zapísaná The Registrar of Companies od British Virgin Islands pod reg. č. XXXXXX. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.01.2016. Na základe uvedeného odvolací súd ako s navrhovateľom konal s menovanou obchodnou spoločnosťou.

Odvolací súd preskúmal námietky, ktoré boli v odvolaní vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa. Za daného stavu si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a v celom rozsahu na ne poukazuje. Na zdôraznenie správnosti a k odvolacím námietkam odvolateľa dodáva nasledovné:

Odvolací súd, rovnako ako súd prvého stupňa, nijako nepopiera, že by zmluva o úvere nebola absolútnym obchodom a ani dôvodnosť aplikácie ustanovení Obchodného zákonníka. Odvolací súd však zdôrazňuje, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva, vrátane ustanovení § 52 a § 54 Občianskeho zákonníka. O tom, že v danej veci ide o spotrebiteľskú zmluvu, nie sú žiadne pochybnosti. Je nesporné, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa N. a odporkyňou bola uzavretá zmluva o úvere, pretože na základe požiadania odporkyne jej veriteľ N. N., a.s., G. poskytla peňažné prostriedky na kartovom účte, ktoré čerpala prostredníctvom platobnej karty s názvom Sporo nákup karta, pričom kartovým účtom je účet, ku ktorému je vydaná platobná karta, a ku ktorému je dohodnutý aj úverový rámec. Kartový rámec predstavoval sumu 20.000,- Sk a išlo o maximálnu výšku peňažných prostriedkov poskytnutých bankou odporkyni, do výšky ktorej bola oprávnená vykonávať operácie prostredníctvom platobnej karty. Na daný právny vzťah nedopadá právna úprava zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, pretože zákon v zmysle § 1 ods. 3 sa na daný typ zmluvy nevzťahoval. Aj podľa názoru odvolacieho súdu svojou povahou išlo o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. ustanovení Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzavretia zmluvy. Navrhovateľ pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Naopak, odporkyňa nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Navrhovateľovi je preto dôvodné priznať postavenie dodávateľa a odporkyni postavenie spotrebiteľa. Odvolací súd nevidí dôvod na vylúčenie aplikácie priaznivejšieho ustanovenia o premlčacej 3-ročnej dobe podľa Občianskeho zákonníka oproti premlčacej dobe 4-ročnej podľa Obchodného zákonníka, a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Občiansky zákonník ako kódex Občianskeho súkromného práva obsahuje úpravu premlčania a je pre nepodnikateľov výhodnejšia. V danej veci vznesla odporkyňa a vedľajší účastník na jej strane námietku premlčania. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že odporkyňa na základe poskytnutého úverového rámca prostredníctvom platobnej karty čerpala peňažné prostriedky formou výberu kartou, pričom za obdobie od vzniku zmluvy 17.09.2004 čerpala priebežne finančné prostriedky a v súlade s článkom V. bod 1 dodatku č. 1 k zmluve sa doba trvania zmluvy predlžovala vždy o dobu jedného roka, čo vyplýva i z prehľadu transakcií na účte. Z prehľadu transakcií na úverovom účte vyplýva, že posledný výber kartou, ktorý odporkyňa uskutočnila, bol dňa 17.08.2006. Pokiaľ po opakovaných predĺženiach zmluvy a opakovaného poskytovaní kartového rámca odporkyňa čerpala kartový rámec naposledy výberom 17.08.2006, bola povinná takto vyčerpané prostriedky následne splácať vždy k 15. dňu v mesiaci, až do zaplatenia. Odporkyňa tieto platby neposkytovala, preto navrhovateľovi, resp. jeho právnemu predchodcovi začala objektívne plynúť premlčacia doba, najmenej od mesiaca nasledujúceho po poslednom čerpaní, t. j. od mesiaca september 2006. Odporkyňa a vedľajší účastník účinne vznesli námietku premlčania, keďže návrh bol podaný na súde prvého stupňa až 03.07.2012. Z týchto dôvodov bol návrh navrhovateľa nedôvodný a súd prvého stupňa správne postupoval, keď návrh zamietol. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že na plynutie premlčacej doby nemohlo mať vplyv účtovanie operácií, ako prolongácia účtu, pretože i prípadné následné trvanie účtu, resp. predlžovanie kartového rámca nemalo vplyv na plynutie omeškania odporkyni so splácaním

vyčerpaného kartového rámca. Za vecne správne považoval odvolací súd aj rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti náhrady trov konania, keď tento, aplikujúc ust. § 142 ods. 1 O.s.p. s poukazom na plný úspech odporkyne v konaní, zaviazal navrhovateľa nahradiť odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania, ktoré mu vznikli trovami právneho zastúpenia tým istým právnym zástupcom JUDr. Andrejom Cifrom. Súd prvého stupňa priznal právnomu zástupcovi odporkyne a vedľajšieho účastníka odmenu za právne zastúpenie v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Pokiaľ navrhovateľ v podanom odvolaní namietal priznanie odmeny za úkon právnej služby - podanie odporu vedľajším účastníkom zo dňa 03.12.2012, k tomu je potrebné uviesť, že súd prvého stupňa správne posúdil tento úkon podľa jeho obsahu tak, že ide aj o písomné vyjadrenie k podanému návrhu. Z týchto dôvodov bolo odvolanie navrhovateľa neopodstatnené.

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. Úspešnej odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania, spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia vo výške 89,37 eur. Právnomu zástupcovi odporkyne a vedľajšieho účastníka vznikli spoločné trovy, pretože boli zastúpené tou istou osobou advokáta, preto odvolací súd priznal právnomu zástupcovi JUDr. Andrejovi Cifrovi náhradu trov ako celok. Trovy konania spočívajú v odmene za 1 úkon právnej pomoci - písomné vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 24.03.2014 á 81,33 eur + 1 x režijný paušál 8,04 eur, t. j. spolu 89,37 eur, vychádzajúc z predmetu odvolacieho konania 1.946,44 eur (§ 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. c), § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.